

jeg skulde tro, at det ligger nærmest i den politiske Situation, som den har udviklet sig. Man har troet, at man kunde sætte Sagen igjennem i Repræsentationen, og saa længe man har havt den Tro, var der ingen Grund til at arbejde for Noget, der ganske vist, som den ærede Ordfører sagde ved 1ste Behandling, er mindre tilfredsstillende og mindre bestående. Jeg indrømmer, at hvad der er gjort for Befæstningen, er ufuldstændigt, men kan man ikke faae det fuldstændige, maa man nøies med det Ufuldstændige, som kan have sin Betydning. Deri antager jeg, at det ligger, at man ikke tidligere er kommen ind paa det.

Jeg skal dernæst omtale et Par Bemærkninger, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Wulf) gjorde. Han begyndte med at bebrejde mig, at jeg talte i en anden Tone i Landstinget end her, der var mere Kraft, mere Freidighed i Landstinget, medens jeg her talte mere afdæmpet. Deri tager det ærede Medlem fejl. Jeg tør sige min Mening rent ud her ligesaa godt som deroppe, han gør mig virkelig Uret. Naar det ærede Medlem udtalte, at jeg skulde have sagt, at Søbefæstningen uden Landbefæstningen er absurd, da er det ganske rigtigt; det fastholder jeg. Det er min Mening. Den nuværende Tilstand er virkelig absurd, efter min Mening er det absurd, om man blev staaende ved den. Derfor kan det godt være, at man kan gjøre Noget for midlertidig at hjælpe lidt derpaa, men det er virkelig absurd. Det ærede Medlem kan se paa Kortet, hvor der findes Fæstningsanlæg, f. Ex. de engelske Søbefæstninger, hvor der er store Havne og Flaadestablissementer, Dokker, Værfter — allevegne vil han finde Landbefæstning, fordi man vil forhindre en Fjende fra, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) en Gang udtalte, at gaa i Land ved Siden af og saa kjøre i Sporvoagn ind i Byen. Derfor er det absurd, det fastholder jeg, men vi kunne jo desværre ikke komme ind deraf.

Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem for Ribe havde gjort samme Erfaring med Hensyn til Gendarmerne som det ærede Medlem for Ringkjøbing. Det kunde jeg omtrent forudsige. Hvoledes det er gaaet til de to Steder, har jeg ikke nogen bestemt Mening om. Det skulde gjøre mig ondt, hvis Autoriteten havde lidt noget ved de to Gendarmers Optræden i Ribe. At man i Horsens har luffet Gendarmerne ind paa en Tid, hvor der var en stor Folkemængde til Stede, eller at man ikke har fundet det hensigtsmæssigt at bruge dem, kan være rigtigt.

Jeg maa dog sige, at i det Hele beklager jeg den Fremgangsmaade. Jeg tror, at hvor man har brugt Gendarmerne, ladet dem være til Synne altid, bestunde baade Gendarmerne og Befolkningen sig vel derved. Jeg har selv havt Exempel derpaa; ved Valgmødet paa Frederiksberg var der heller ikke saa faa Mennesker til Stede; der var endnu flere end i Horsens, og der gik Gendarmerne og patrullerede hele Dagen, men endstjændt der var mange Arbeidere, Socialister og den Slags Folk, var der ikke Tale om nogenomhelst Uorden. Gendarmerne og Befolkningen kunde meget godt forliges, selv om de ikke gjør det paa enkelte Steder. Men jeg skal ikke fortsætte denne Diskussion længere, jeg veed jo godt, at vi blive ikke enige om det Punkt. — Jeg skal nu gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber), naar han sagde, at Gendarmerne vare et Udtryk for Ministeriets onde Samvittighed, fordi det vidste, at det maatte ende med et Oprør. Han tager fuldstændig fejl. Den Tanke havde vi virkelig ikke. Det er en Misforstaaelse. Jeg vil snarere sige, at, naar de Herrer omkring i Landet ere saa misfornøiede, naar de se Gendarmerne, kunde man sige, at det var deres onde Samvittighed, der gjorde sig gjældende, fordi de vidste, at Gendarmerne forhindrede dem i at gjøre forskjellige Smaaating, som de maatte ellers kunde have lyst til. Det kunde ikke falde mig ind at sige dette, hvis der ikke var givet mig den Anledning, som stot er fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds.

Jeg skal dernæst gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til Ridehuset i Randers, et Spørgsmaal, som jeg veed meget interesserer det ærede Medlem for Ribe som gammel Kavallerist. Han har før til mig udtalt sin Forundring over, at man havde en Skole i Randers, da Ridehuset var saa lille. Den Gang Skolen blev etableret i Randers, havde man ikke større Etablissementer i Aarhus eller Odense. Det var en Grund. En anden Grund var den, at disse større Byer tillige have større Garnisoner, saa det gaar ikke an at have Skole der; Skolen maa vi helst have paa et roligt Sted, den bestaar jo af unge Mennesker, som ikke maa distraheres for meget. Det tror jeg egentlig var Grunden til, at man valgte Randers. Det er jo desuden en gammel Kavalleriby, hvor Rytteriet har befundet sig vel og levet fredelig og godt med Befolkningen. Den egner sig derfor langt bedre dertil end Odense og Aarhus. Dertil kommer, at de have ikke mere end eet Ride-